

Κάποιος φούρνος θα γκρέμισε

✖ Παλαιότερα, τα σπίτια ενός χωριού μετριόντουσαν με τους...φούρνους τους. Οι χωρικοί, δηλαδή, δεν έλεγαν ότι «το χωριό μου έχει τόσα σπίτια» αλλά «τόσους φούρνους», επειδή κάθε σπίτι είχε και το δικό του φούρνο, για να ψήνει το ψωμί του.

Είναι γνωστό και το ανέκδοτο του Κολοκοτρώνη με τον Άγγλο φιλέλληνα Κνού. Ο τελευταίος, που μιλούσε αρκετά καλά τη γλώσσα μας και θαύμαζε το Γέρο για την τόλμη και την εξυπνάδα του, τον ρώτησε κάποτε, αν το χωριό που γεννήθηκε ήταν μεγάλο.

– Όχι και τόσο, αποκρίθηκε ο Κολοκοτρώνης. Δεν πιστεύω να έχει παραπάνω από εκατό φούρνους...

Ο Άγγλος, που δεν ήξερε ότι με το «φούρνος» εννοούσε «σπίτι», τον κοίταξε ξαφνιασμένος.

– Και δεν είσαι ευχαριστημένος, στρατηγέ; τον ρώτησε. Εμένα το δικό μου χωριό δεν έχει περισσότερους από δυο φούρνους!

– Βρε τον κακομοίρη! είπε τότε ο Κολοκοτρώνης. Και πώς ζεις σε τέτοια μοναξιά;

Όταν λοιπόν στα χωριά αυτά πέθαινε κανένας νοικοκύρης, οι φίλοι του έλεγαν: «Ο φούρνος του μπάρμπα Νότη γκρέμισε», εννοώντας ότι με το θάνατο το αρχηγού της οικογένειας, το σπίτι του γκρέμιζε, χανόταν.

Από τη μεταφορική λοιπόν αυτή φράση, βγήκε η έκφραση «Κάποιος φούρνος γκρέμισε», ή «Κάποιος φούρνος θα γκρεμίστηκε» που τη λέμε σήμερα, άγνωστο γιατί, όταν μας επισκέπτεται κάποιος, που έχουμε να δούμε πολύ καιρό.